

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Πάσχος Μανδραβέλης

Το σάπιο φίλτρο της Δικαιοσύνης

ΣΚΙΤΣΟ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΠΕΤΡΟΥΛΑΚΗ ΣΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Οι περιπέτειες του πρώην προέδρου της ΕΛΣΤΑΤ, Ανδρέα Γεωργίου, είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα της υπερφόρτωσης των δικαστηρίων. Είναι η ελληνική υπόθεση Ντρέιφους, μια μελανή σελίδα της ελληνικής Δικαιοσύνης και ενδεικτική της νοοτροπίας που οδηγεί την Ελλάδα να έχει τις χειρότερες αποδόσεις σε ό,τι αφορά την έκδοση δικαστικών αποφάσεων.

Ο κ. Γεωργίου, παρά το γεγονός ότι διόρθωσε τα Greek Statistics (τα στοιχεία του χρησιμοποιούνται από όλες τις ελληνικές κυβερνήσεις και τους διεθνείς οργανισμούς, όπως η Eurostat), δικάστηκε τρεις φορές με την κατηγορία ότι δήθεν «φούσκωσε το έλλειμμα του 2009». Το Εφετείο απέρριψε τρεις φορές το κατηγορητήριο, ωστόσο οι δύο πρώτες αναιρέθηκαν από τον Αρειο Πάγο.

Αθώθηκε και την τρίτη φορά και την ίδια περίοδο μνηύθηκε για παράβαση καθήκοντος. Κατά τη μνήυση, ο κ. Γεωργίου δεν είχε έγκριση των αναθεωρημένων στοιχείων από το Δ.Σ. της ΕΛΣΤΑΤ πριν αυτά αποσταλούν στη Eurostat. Αυτό βεβαίως δεν προβλέπεται από τους κανονισμούς και γι' αυτό ο επιφανής Έλληνας οικονομολόγος, αφού ταλαιπωρήθηκε για κάποια χρόνια, αθώθηκε.

Υστερα από όλα αυτά, ο κ. Γεωργίου μνηύθηκε από τον πρώην γενικό διευθυντή της ΕΛΣΤΑΤ, Νίκο Στρόμπολο. Αφορμή ήταν η δήλωση του πρώτου με την οποία εξέφραζε την απογοήτευσή του για το ότι διωκόταν αυτός για στατιστικά στοιχεία που είχαν επικυρωθεί ως αξιόπιστα από τη Eurostat, ενώ δεν είχε γίνει καμία έρευνα για τα ανακριβή στατιστικά, τα λεγόμενα Greek Statistics, που είχαν γίνει ανέκδοτο σε όλο τον κόσμο. Ολως παραδόξως η Εισαγγελία, αντί να βάλει τη μνήυση στο αρχείο –όχι ως αβάσιμη αλλά ως εξωφρενική!– άσκησε δίωξη για συκοφαντική δυσφήμιση. Τελικώς ο κ. Γεωργίου καταδικάστηκε για απλή

δυσφήμιση και η υπόθεση εκκρεμεί στον Αρειο Πάγο.

Οι πολλαπλές μνήψεις κατά του κ. Γεωργίου δικαιώνουν όσους ισχυρίζονται τα περί δικομανίας των Ελλήνων. Η αποδοχή τους όμως από τους εισαγγελείς δείχνει το πραγματικό πρόβλημα στη Δικαιοσύνη. Τα ελληνικά δικαστήρια φορτώθηκαν εκατοντάδες ώρες ακροαματικής διαδικασίας, δεκάδες χιλιάδες ευρώ για δικαστικά έξοδα, δεκάδες χιλιάδες σελίδες χαρτιού (που μεταφέρονται

με... καρτοσάκια εντός των δικαστηρίων) για μια πολιτικώς υποκινούμενη υπόθεση, που φυσικά θα καταλήξει στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και η Ελλάδα θα πληρώσει πρόστιμο.

Γι' αυτό οι δικαστές, πριν αρχίσουν να ψάχνουν μεταφυσικές ερμηνείες για τα χάλια της Δικαιοσύνης, ας κοιτάξουν λίγο τα του οίκου τους. Να δουν γιατί έχουν σαπίσει τόσα πολλά στον χώρο τους, με πρώτο το φίλτρο των εισαγγελείων που κόβει τις εξωφρενικές υποθέσεις από το ακροατήριο.

ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ Βαγγέλης Δεληπέτρος

Τι ωραία που σ' τα γράφει ο Βορίδης, Κυριάκο μου!

Στην πολιτική, και πολύ περισσότερο στην πολιτική των επιτελείων, τίποτε δεν είναι τυχαίο. Δεν υπάρχει ούτε αυθορμητισμός ούτε «τώρα μου ήρθε» ούτε «θα σας πω κάτι που σκέφτηκα αυτήν τη στιγμή», εξόν βέβαια από τις πολύ καλά προετοιμασμένες ατάκες με τις οποίες ο ομιλητής παριστάνει ότι έχει οξύνοια και ρητορική δεινότητα. Οπότε όταν ο Κυριάκος Μητσοτάκης αποφάσισε να πιάσει στο στόμα του το ΕΑΜ ήξερε πολύ καλά τι έκανε.

Μπορεί να μη γνωρίζει ούτε τα βασικά από την ελληνική ιστορία. Μπορεί επίσης να αγνοεί τι ήταν η Εθνική Αντίσταση, αν και δεν μου φαίνεται πιθανό καθώς ο πατέρας του αναφερόταν στη συμμετοχή του στην Εθνική Οργάνωση Κρήτης (ΕΟΚ) και τη στάση του κατά την Κατοχή. Και ίσως να αγνοεί πολλά για το τι ήταν και τι ήθελε το Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο, αν και ο πατέρας του το γνώριζε πολύ καλά και περηφανευόταν ότι έβαλε

το χέρι του στη συμφωνία συνεργασίας ΕΟΚ και ΕΑΜ. Αλλά σε κάθε περίπτωση, όσο τεράστια κι αν ήταν η άγνοιά του, δεν θα αναφερόταν μειωτικά για το ΕΑΜ ούτε θα έλεγε ότι του θυμίζει «τις χειρότερες στιγμές της ελληνικής ιστορίας και τους εμφύλιους διχασμούς» εάν δεν ήταν αποφασισμένος να ακολουθήσει διχαστική πολιτική ο ίδιος.

Γιατί αυτό είναι το κλειδί της υπόθεσης: η βασική εκτίμηση που έχουν όσοι ξημεροβραδιάζονται στα υπόγεια του Μαξίμου είναι ότι οι δυνατότητες διεύρυνσης της ΝΔ προς το κέντρο έχουν φτάσει στο τέλος τους, άντε να τσιμπήσουν κάτι Καρανικόλες και κάτι Λοβέρδους ακόμη, που κι αυτοί τσιμπημένοι εδώ και καιρό είναι, απλώς τους έχουν βάλει στην κατάψυξη. Οπότε –και ουσιαστικά δεν το κρύβουν– είναι αποφασισμένοι να παίξουν όποιο χαρτί τους βοηθάει στον διεμβολισμό των ακροδεξιών σχημάτων και στην προσέλκυση ακροδεξιών και ναζιστικών ψήφων. Και η επίθεση στο ΕΑΜ εντάσ-

σεται σε αυτή την αποφασισμένη από τον Μητσοτάκη μετακίνηση της όλης ΝΔ ακροδεξιότερα.

Προσχηματική λοιπόν ήταν η αναφορά του σε «εμφύλιους διχασμούς» τους οποίους τάχα αποστρέφεται. Γιατί ακριβώς ένα νέο διχασμό επαγγέλλεται, θεωρώντας ότι αυτό του επιτρέπει να παραμείνει στην εξουσία και να συνεχίσει τις μπιζνες χωρίς κανόνες με τους «ημέτερους». Αλλά προϋπόθεση γι' αυτό είναι η κοινωνία να παραμείνει... ακίνητη και βουβή και αυτό για τον Μητσοτάκη σημαίνει να περιοριστεί δραστικά ο ρόλος της Αριστεράς. Εξού και οι συνεχείς επιθέσεις σε αυτήν και στη σύνδεσή της με το αντιστασιακό φρόνημα και την κοινωνία. Γι' αυτό άλλωστε όλοι τους, από τον Μητσοτάκη που εκφωνεί τις μισαλλόδοξες διαιτυπώσεις μέχρι τον Βορίδη που τις «γράφει», δεν ξεχνούν (και σε κάθε ευκαιρία καταγγέλλουν) τις «πλατείες» που σηματοδότησαν την παρέμβαση του λαϊκού αντιστασιακού παράγοντα της εποχής μας.